

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 2015200788
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200788.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.. V.. D. XXXX/XX, G., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta 8, 813 63 Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 43Sd/74/2015-32 zo dňa 12. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 43Sd/74/2015-32 zo dňa 12. decembra 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X (ďalej aj ako „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Z.z.“) a podľa § 70 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 01.12.2014 o priznanie invalidného dôchodku od 01.05.2003.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia odporkyňa konštatovala, že navrhovateľovi bol rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPC-36.951-8/5-2003 zo dňa 06.11.2003 priznaný invalidný dôchodok podľa § 101 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom pre prejednávajú právnu vec (ďalej len „zák. č. 328/2002 Z.z.“) s poukázaním na § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb., a to od 01.05.2003 v sume 8 172,- Sk mesačne. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-36.951-48/2015-VZ zo dňa 18.07.2014 na určenie sumy invalidného dôchodku priznaného Ministerstvom

vnútra Slovenskej republiky boli navrhovateľovi zhodnotené nasledovné obdobia; od 09.02.1978 do 08.02.1981 ako doba štúdia do 18 roku veku zhodnotená v III. kategórii funkcií, od 09.02.1981 do 30.06.1982 ako doba štúdia zhodnotená v III. kategórii funkcií, od 01.07.1982 do 31.03.1983 ako doba zamestnania zhodnotená v III. pracovnej kategórii, od 01.04.1983 do 31.08.1983 ako doba NVS zhodnotená v I. kategórii funkcií, od 01.09.1983 do 31.12.1999 ako doba služobného pomeru v policajnom zbore zhodnotená v I. kategórii funkcií, od 01.01.2000 do 30.4.2003 ako doba služobného pomeru v policajnom zbore zhodnotená v III. kategórii funkcií a od 01.5.2003 do XX.XX.XXXX dopočet do 60 roku veku.

Odporkyňa uviedla, že celú dobu, ktorú navrhovateľ získal, t.j. dobu štúdia, dobu zamestnania a aj dobu služobného pomeru mu zhodnotilo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na priznanie invalidného dôchodku a sumu invalidného dôchodku. Zo samotného potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-36.951-48/2015-VZ zo dňa 18.02.2015 vyplynulo, že invalidita bola u navrhovateľa naposledy preskúmaná dňa 28.02.2007 podľa § 263a zák. č. 461/2003 Z.z. v súlade s Nálezom Ústavného súdu. Podľa zápisnice o rokovaní lekárskej komisie OSZZ SPSC MV SR zo dňa 28.02.2007 je navrhovateľ naďalej invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nie je schopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie. Na záver uviedla, že žiadosť navrhovateľa bola zamietnutá z dôvodu, že invalidný dôchodok mu už bol priznaný podľa § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. a nárok na ten istý druh dôchodku podľa toho istého zákona vzniknúť nemôže. Týmto bol realizovaný rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 44Sd/41/2015-25 zo dňa 03.08.2015.

Na opravný prostriedok navrhovateľa krajský súd preskúmal rozhodnutie odporkyne podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), pričom dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nebol dôvodný. Preto preskúmané rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd uviedol, že navrhovateľovi vznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 101 zák. č. 328/2002 Z.z. v spojení s ust. § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. a tento dôchodok sa mu naďalej vypláca, preto by sa jednalo o duplicitné priznanie invalidného dôchodku. Rovnako zdôraznil, že navrhovateľovi bolo zhodnotené obdobie dôchodkového poistenia v celom rozsahu. Tiež uviedol, že preskúmanie trvania invalidity podľa § 263a zák. č. 461/2003 Z.z. zrealizované v dôsledku navrhovateľovho odmietnutia podrobiť sa posúdeniu zdravotného stavu. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že o každej ďalšej žiadosti navrhovateľa, ktorou sa domáha invalidného dôchodku vo vyššej sume, než je vyplácaný, je potrebné rozhodovať podľa zák. č. 461/2003 Z.z. a teda aj invaliditu nutné posúdiť podľa kritérií stanovených podľa tohto zákona.

Krajský súd vytkol odporkyňi jej postup v súvislosti s dátumom začatia konania o invalidnom dôchodku. Nakoľko žiadosť bola zo strany navrhovateľa podaná dňom 18.08.2014, bolo potrebné tento dátum považovať za dátum začatia konania. Tento nesprávny postup odporkyne však nemal vplyv na správnosť preskúmaného rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom najmä uviedol, že:

- krajský súd sa nevyjadril k stanovisku navrhovateľa zo dňa 26.04.2016 a zo dňa 23.08.2016;
- v podanej žiadosti žiadal o priznanie invalidného dôchodku podľa § 134 ods. 1 písm. b) zák. č. 100/1988 Zb. na základe priznania invalidity podľa § 29 ods. 3, písm. a) tohto zákona, preto nie je možné preskúmať trvanie invalidity podľa § 263a, zák. č. 461/2003 Z.z.;
- od 01.05.2003 bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok podľa § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. v spojení s § 101 zák. č. 328/2003 Z.z. a nie podľa § 134 zák. č. 100/1988 Zb. ako uviedol krajský súd;
- žiada o priznanie invalidného dôchodku za doby poistenia zo všeobecného systému sociálneho poistenia a osobitného systému sociálneho zabezpečenia, pričom tento následne nie je možné krátiť.

-

Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

V doplnení odvolania zo dňa 03.01.2018 navrhovateľ poukázal na svoju práceneschopnosť v období od 10.06.2002 do 30.04.2003. Nakoľko v čase vzniku práceneschopnosti nebol zák. č. 328/2002 Z.z. účinný, je možné jeho žiadosť posúdiť podľa piatej časti zák. č. 100/1988 Zb.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa napriek výzve krajského súdu (č.l. 45) nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto postupom podľa § 219 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. júna 2018 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, o nároku zamestnanca z pracovného pomeru, ktoré sa uspokojovali z garančného fondu (ďalej len "peňažná náhrada") a o nároku na podporu v nezamestnanosti, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky, náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Podľa § 101 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z.z. policajt alebo profesionálny vojak, ktorý sa stal invalidný alebo čiastočne invalidný počas trvania služobného pomeru, a vojak prípravnej služby, ktorý sa stal invalidný alebo čiastočne invalidný počas výkonu tejto služby a nevznikol mu nárok na invalidný výsluhový dôchodok, má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok v rozsahu a za podmienok ustanovených všeobecnými predpismi o sociálnom poistení.

Podľa § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. občan je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

Podľa § 143a zák. č. 328/2002 Z.z. od 1. júla 2002 sa na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužívajú

1. § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov,
2. § 157 až 160 a § 167 až 174 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Preskúmaním administratívneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ požiadal odporkyňu o priznanie invalidného dôchodku dňa 18.08.2014. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPC-36.951-8/5-2003 zo dňa 06.11.2003 bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok podľa § 101 zák. č. 328/2002 Z.z. v spojení s § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. od 01.05.2003 v sume 8 172,- Sk mesačne, ktorý v zmysle ďalších podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, poberal aj v čase vydania preskúmaného rozhodnutia. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-36.951-48/2015-VZ zo dňa 18.07.2014 na určenie sumy invalidného dôchodku priznaného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky bola navrhovateľovi zhodnotená doba od 09.02.1978 do 08.02.1981 (doba štúdia do 18 roku veku) v III. kategórii funkcií, od 09.02.1981 do 30.06.1982 (doba štúdia) v III. kategórii funkcií, od 01.07.1982 do 31.03.1983 (doba zamestnania) zhodnotená v III. pracovnej kategórii, od 01.04.1983 do 31.08.1983 (doba NVS) v I. kategórii funkcií,

od 01.09.1983 do 31.12.1999 (doba služobného pomeru v policajnom zbore) v I. kategórii funkcií, od 01.01.2000 do 30.04.2003 (doba služobného pomeru v policajnom zbore) v III. kategórii funkcií a od 01.05.2003 do XX.XX.XXXX dopočet do 60 roku veku.

Navrhovateľ predovšetkým namietal, že žiada o priznanie invalidného dôchodku podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že dôchodkové zabezpečenie policajtov upravuje zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2002, ktorý sa okrem iných vzťahuje aj na príslušníkov Policajného zboru. Do dňa jeho účinnosti upravoval problematiku dôchodkového zabezpečenia príslušníkov Policajného zboru zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok od 01.05.2003. Od tohto dátumu žiadal takisto odporkyňu o priznanie invalidného dôchodku. Je teda nepochybné, že v zmysle § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. navrhovateľovu žiadosť nebolo možné posúdiť podľa piatej časti zák. č. 100/1988 Zb., nakoľko v čase vzniku určujúcej sociálnej udalosti, na základe ktorej o invalidný dôchodok žiadal (vznik invalidity), bol účinný zákon č. 328/2002 Z.z. a pokiaľ navrhovateľ poukazoval na trvanie práceneschopnosti od 10.06.2002 do 30.04.2003 táto námietka bola z tohto hľadiska neopodstatnená.

Nebolo sporné, že navrhovateľovi bol Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky priznaný invalidný dôchodok podľa § 101 zák. č. 328/2002 Z.z. v spojení s § 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. od 01.05.2003 v sume 8 172,- Sk mesačne. Na určenie sumy invalidného dôchodku bola zhodnotená všetka doba (doba štúdia, zamestnania a služobného pomeru), ktorú ku dňu jeho priznania navrhovateľ získal, spolu s dobou dopočítanou ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo teda nepochybné, že navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok, ktorý mu je naďalej vyplácaný Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, táto dôchodková dávka mu bola navrhovateľovi priznaná na základe § 101 zák. č. 328/2002 Z.z. podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (§ 29 ods. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb.), preto odporkyňa nepochybila, ak navrhovateľovu žiadosť z dôvodu duplicitného uplatnenia nároku na dávku zamietla.

Neušla pozornosti odvolacieho súdu nesprávna formulácia uvedená na strane 5 napadnutého rozsudku krajského súdu : „Podľa názoru krajského súdu navrhovateľovi vznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 101 zák.č. 328/2002 Z.z. v spojení s ust. § 29 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení, t.j. podľa piatej časti tohto zákona a tento dôchodok navrhovateľovi naďalej vypláca Ministerstvo vnútra SR a v prípade, že by mu bol priznaný podľa § 134 zákona o sociálnom zabezpečení tak ako ho navrhovateľ požaduje tak by mu bol priznaný duplicitne.“ V zmysle vyššie citovaných potvrdení a rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky navrhovateľovi nebol priznaný invalidný dôchodok podľa piatej časti zák. č. 100/1988 Zb. a takýto záver navyše nevyplýva ani z preskúmaného rozhodnutia odporkyne, pričom predovšetkým s jej závermi sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje. I napriek tomuto formulačnému pochybeniu, ktoré je potrebné v zmysle uvedeného korigovať, je záver krajského súdu o potrebe potvrdenia preskúmaného rozhodnutia a teda aj výrok napadnutého rozsudku vecne správny.

V súvislosti s otázkou začatia konania o navrhovateľovej žiadosti, sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou krajského súdu pokiaľ ide o stanovenie jeho dátumu. Z administratívneho spisu odporkyne vyplynulo, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 18.08.2014 požiadal o priznanie invalidného dôchodku, pričom táto bola následne doplnená o vyjadrenie navrhovateľa dňa 23.09.2014, čo napokon viedlo k spísaniu žiadosti o priznanie invalidného dôchodku na tlačive určenom odporkyňou v zmysle § 184 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. Uvedená skutočnosť však podľa odvolacieho súdu nemala vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s námietkami navrhovateľa; podľa jeho názoru preskúmané rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom sa

nepreukázali žiadne pochybenia pri aplikácii právnych noriem na riadne zistený skutkový stav veci. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 od. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).